

Briselē, 30.11.2016.
COM(2016) 761 final

ANNEX 1

PIELIKUMS

dokumentam

Priekšlikums

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,
ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti**

{SWD(2016) 399 final}
{SWD(2016) 401 final}
{SWD(2016) 402 final}
{SWD(2016) 403 final}
{SWD(2016) 404 final}
{SWD(2016) 405 final}
{SWD(2016) 406 final}

PIELIKUMS

1. Direktīvas IV un V pielikumu groza šādi:

- (a) IV pielikuma 3. zemspītras piezīmi aizstāj ar šādu: "(3) Piemērojams, ja enerģijas ietaupījumu aprēķina primārās enerģijas izteiksmē, izmantojot augšupēju pieeju, ko balsta uz enerģijas galapatēriņu. Attiecībā uz elektroenerģijas ietaupījumu (kWh) dalībvalstis drīkst piemērot standarta koeficientu 2,0. Dalībvalstis drīkst piemērot atšķirīgu koeficientu ar nosacījumu, ka to var pamatot.";
- (b) V pielikumu aizstāj ar šādu:

"V pielikums

Kopīgas metodes un principi, lai aprēķinātu energoefektivitātes pienākuma shēmu vai citu to politikas pasākumu ietekmi, kuri veikti saskaņā ar 7. panta 1. un 2. punktu, 7.a un 7.b pantu un 20. panta 6. punktu

1. Enerģijas ietaupījuma (izņemot tā, ko rada nodokļu pasākumi) aprēķināšanas metodes 7. panta 1. un 2. punkta, 7.a un 7.b panta un 20. panta 6. punkta vajadzībām.

Lai aprēķinātu enerģijas ietaupījumu, atbildīgās, iesaistītās vai pilnvarotās puses vai īstenojošās publiskās iestādes var izmantot vienu vai vairākas no turpmāk uzskaitītajām metodēm:

- (a) paredzamais ietaupījums, izmantojot salīdzināšanu ar neatkarīgi konstatētiem iepriekšējo enerģijas ietaupījumu rezultātiem līdzīgās iekārtās. Šādu vispārējo pieeju apzīmē "*ex ante*";
- (b) uzskaitītais ietaupījums, saistībā ar kuru jāņem vērā, ka ar pasākumu vai pasākumu kopumu panākto ietaupījumu nosaka, reģistrējot faktisko enerģijas izmantojuma samazinājumu un pienācīgi ņemot vērā tādas faktorus kā papildināmība, noslogojums, ražošanas līmeņi un laika apstākļi, kas var ietekmēt patēriņu. Šādu vispārējo pieeju apzīmē "*ex post*";
- (c) mērogotais ietaupījums, kam izmanto ietaupījuma tehniskās aplēses. Šo pieeju drīkst izmantot tikai tad, ja attiecībā uz kādu konkrētu iekārtu ir grūti iegūt pilnīgi precīzi izmērītus datus vai šādu datu ieguve būtu nesamērīgi dārga, piemēram, nomainot kompresoru vai elektromotoru, attiecībā uz kuriem tika iegūta neatkarīga informācija par ietaupījumu, ar citiem, kuru kWh rādītāji ir atšķirīgi, vai tad, ja šīs aplēses, pamatojoties uz valsts noteiktām metodēm un kritērijiem, iegūst kvalificēti vai akreditēti eksperti, kuri darbojas neatkarīgi no atbildīgajām, iesaistītajām vai pilnvarotajām pusēm;
- (d) apsekotais ietaupījums, proti, tiek noteikta patērētāju reakcija uz padomiem, informācijas kampaņām, marķējuma vai sertificēšanas shēmām vai viedo uzskaiti. Šo pieeju drīkst izmantot tikai attiecībā uz ietaupījumu, ko rada izmaiņas patērētāju paradumos. To nedrīkst izmantot, lai noteiktu ietaupījumu, ko panāk, veicot fiziskus pasākumus.

2. Nosakot kāda energoefektivitātes pasākuma radīto enerģijas ietaupījumu 7. panta 1. un 2. punkta, 7.a un 7.b panta un 20. panta 6. punkta vajadzībām, piemēro šādus principus:
- (a) ir jāpierāda, ka ietaupījumi ir ietaupījumi papildus tiem, kuri rastos jebkurā gadījumā bez atbildīgo, iesaistīto vai pilnvaroto pušu un/vai īstenojošo publisko iestāžu darbības. Lai noteiktu, kādu ietaupījumu var deklarēt kā papildu ietaupījumu, dalībvalstis nosaka bāzlīniju, kura raksturo, kā enerģijas patēriņš palielinātos, ja nebūtu attiecīgā politikas pasākuma. Nosakot bāzlīniju, ņem vērā vismaz šādus faktorus: enerģijas patēriņa tendences, patērētāju paradumu izmaiņas, tehnikas progress un citu valsts un ES līmenī īstenotu pasākumu radītas izmaiņas;
 - (b) ietaupījumus, ko rada obligātu Savienības tiesību aktu īstenošana, uzskata par ietaupījumiem, kas būtu radušies jebkurā gadījumā bez atbildīgo, iesaistīto vai pilnvaroto pušu un/vai īstenojošo publisko iestāžu darbības, tāpēc tos nedrīkst deklarēt saskaņā ar 7. panta 1. punktu, izņemot ietaupījumus, kas saistīti esošo ēku renovāciju, ja ir nodrošināts 3. punkta h) apakšpunktā minētais būtiskuma kritērijs;
 - (c) atzīt var tikai tādus ietaupījumus, kas pārsniedz šādus līmeņus:
 - (i) Savienības emisijas standarti jauniem pasažieru automobiļiem un jauniem vieglajiem kravas transportlīdzekļiem pēc Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 443/2009¹ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 510/2011² īstenošanas;
 - (ii) Savienības prasības par konkrētu energopatēriņu ietekmējošu ražojumu izņemšanu no tirgus pēc īstenošanas pasākumu ieviešanas saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK;
 - (d) ir atļauta rīcībpolitika, kuras mērķis ir veicināt ražojumu, aprīkojuma, ēku un ēku elementu, procesu vai tirgu augstāku energoefektivitāti;
 - (e) attiecībā uz rīcībpolitiku, kas paātrina efektīvāku ražojumu un transportlīdzekļu nonākšanu aprītē, ietaupījumu drīkst deklarēt pilnā apmērā, ja tiek pierādīts, ka nonākšana aprītē notiek pirms ražojuma vai transportlīdzekļa paredzamā vidējā kalpošanas laika beigām vai pirms ražojums vai transportlīdzeklis parasti tiktu aizstāts, un ietaupījumi tiek deklarēti tikai par periodu līdz aizvietojamā ražojuma vai transportlīdzekļa paredzamā vidējā kalpošanas laika beigām;
 - (f) veicinot energoefektivitātes pasākumu nonākšanu aprītē, dalībvalstis nodrošina ražojumu, pakalpojumu un uzstādīšanas pasākumu kvalitātes standartu uzturēšanu vai ieviešanu, ja šādu standartu nav
 - (g) lai ņemtu vērā reģionālās klimatiskās atšķirības, dalībvalstis ir tiesīgas izvēlēties ietaupījuma koriģēšanu atbilstoši standarta vērtībai vai pieskaņot dažādos enerģijas ietaupījumus, ņemot vērā reģionos pastāvošās temperatūras atšķirības;

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Regula (EK) Nr. 443/2009, ar ko, īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO₂ emisiju samazināšanai no vieglajiem transportlīdzekļiem, nosaka emisijas standartus jauniem vieglajiem automobiļiem (OV L 140, 5.6.2009., 1. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 11. maija Regula (ES) Nr. 510/2011 par emisiju standartu noteikšanu jauniem vieglajiem kravas automobiļiem saistībā ar Savienības integrēto pieeju vieglo transportlīdzekļu CO₂ emisiju samazināšanai (OV L 145, 31.5.2011., 1. lpp.).

- (h) aprēķinot enerģijas ietaupījumu, ņem vērā pasākumu darbības ilgumu. To var darīt, uzskaitot ietaupījumu, ko ar katru atsevišķu darbību iegūs laikā no tās īstenošanas dienas līdz attiecīgi 2020. gada 31. decembrim vai 2030. gada 31. decembrim. Kā alternatīvu dalībvalstis drīkst izmantot citu metodi, par kuru aplēsts, ka ar to tiks sasniegts vismaz tāds pats kopējais ietaupījuma apjoms. Izmantojot citas metodes, dalībvalstis nodrošina, ka kopējais ar šīm citām metodēm aprēķinātais enerģijas ietaupījuma apjoms nepārsniedz enerģijas ietaupījuma apjomu, kas būtu radies, ja aprēķinā tiktu skaitīts ietaupījums, ko ar katru atsevišķu darbību sasniegs laikā no tās īstenošanas dienas līdz attiecīgi 2020. gada 31. decembrim vai 2030. gada 31. decembrim. Dalībvalstis savos integrētajos nacionālajos enerģētikas un klimata plānos saskaņā ar Enerģētikas savienības pārvaldības regulu sīki apraksta citas izmantotās metodes un to, kādi noteikumi ir paredzēti, lai nodrošinātu, ka tās izpilda šo saistošo aprēķināšanas prasību.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek izpildītas šādas prasības attiecībā uz politikas pasākumiem, ko veic saskaņā ar 7.b pantu un 20. panta 6. punktu:
- (a) ar politikas pasākumiem un atsevišķām darbībām tiek gūts verificējams enerģijas galapatēriņa ietaupījums;
 - (b) ir skaidri jānosaka attiecīgi katras iesaistītās puses, pilnvarotās puses vai īstenojošās publiskās iestādes atbildība;
 - (c) panākto vai panākamo enerģijas ietaupījumu nosaka pārredzamā veidā;
 - (d) enerģijas ietaupījuma apjoms, kas ir prasīts vai jāpanāk, īstenojot politikas pasākumu, ir izteikts kā galapatēriņš vai kā primārās enerģijas patēriņš, izmantojot IV pielikumā noteiktos pārrēķina koeficientus;
 - (e) tiek sniegts gada pārskats par pilnvaroto pušu, iesaistīto pušu vai īstenojošo publisko iestāžu panākto enerģijas ietaupījumu, kā arī dati par enerģijas ietaupījuma gada tendenci, un šī informācija tiek publiskota;
 - (f) rezultātu monitorings un piemērotu pasākumu veikšana, ja panākumi nav pietiekami;
 - (g) ietaupījumu, kas gūts no atsevišķas darbības, drīkst deklarēt tikai viena puse;
 - (h) ir pierādījies, ka iesaistītās puses, pilnvarotās puses vai īstenojošās publiskās iestādes darbības ir radījušas deklarēto ietaupījumu sasniegšanu.

Politikas pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 7. panta 2. punkta e) apakšpunktu, dalībvalstis drīkst izmantot Direktīvā 2010/31/ES noteikto aprēķinu metodiku tiktāl, ciktāl tas atbilst šīs direktīvas 7. pantā un šajā pielikumā noteiktajām prasībām.

4. Nosakot enerģijas ietaupījumu, ko dod ar nodokļiem saistīti politikas pasākumi, kas īstenoti saskaņā ar 7.b pantu, piemēro šādus principus:
- (a) atzīst tikai tādu enerģijas ietaupījumu, kas gūts, piemērojot nodokļu pasākumus, kuri pārsniedz kurināmajam piemērojamos nodokļu

minimālos līmeņus, kā paredzēts Padomes Direktīvā 2003/96/EK³ vai Padomes Direktīvā 2006/112/EK⁴;

- (b) cenu elastīgumam enerģijas nodokļu pasākumu ietekmes aprēķināšanas vajadzībām ir jāatspoguļo enerģijas pieprasījuma reaģēšana uz cenu izmaiņām, un to aplēš, pamatojoties uz neseniem un reprezentatīviem oficiāliem datu avotiem;
- (c) enerģijas ietaupījumus, ko dod nodokļu politikas papildu instrumenti, tostarp fiskāli stimuli vai iemaksas fondā, uzskaita atsevišķi.

5. Paziņojums par metodoloģiju

Dalībvalstis saskaņā ar turpmāko legīslatīvā akta priekšlikumu par Enerģētikas savienības pārvaldību informē Komisiju par savu priekšlikumu sīki izstrādātai metodoloģijai izmantošanai energoefektivitātes pienākuma shēmās un par 7.a un 7.b pantā un 20. panta 6. punktā noteiktajiem alternatīvajiem pasākumiem. Izņemot gadījumus, kas attiecas uz nodokļiem, paziņojumā iekļauj šādu informāciju:

- (a) enerģijas ietaupījuma prasības līmenis vai ietaupījums, ko paredzēts sasniegt visā laikposmā no 2021. gada 1. janvāra līdz 2030. gada 31. decembrim;
- (b) atbildīgās, iesaistītās vai pilnvarotās puses, vai īstenojošās publiskās iestādes;
- (c) mērķa nozares;
- (d) politikas pasākumi un politikas pasākumā paredzētās atsevišķās darbības, tostarp paredzamais katra pasākuma nodrošinātais kopējais mērogotais ietaupījums;
- (e) energoefektivitātes pienākuma shēmas pienākuma laikposma ilgums;
- (f) politikas pasākumā paredzētās darbības;
- (g) aprēķina metodoloģija, tostarp – kā noteikta papildināmība un cēloņsakarība, un kādas metodoloģijas un kritēriji ir izmantoti paredzamā un mērogotā ietaupījuma noteikšanai;
- (h) pasākumu ilgumi un tas, kā tie tiek aprēķināti vai uz ko tie pamatojas;
- (i) pieeja, kas izmantota, lai ņemtu vērā dalībvalstī pastāvošās klimatiskās atšķirības;
- (j) pārraudzības un verifikācijas sistēmas pasākumiem saskaņā ar 7.a un 7.b pantu un tas, kā tiek nodrošināta to neatkarība no atbildīgajām, iesaistītajām vai pilnvarotajām pusēm;
- (k) gadījumos, kas attiecas uz nodokļiem, paziņojumā iekļauj šādu informāciju:
 - (i) mērķa nozares un nodokļu maksātāju segments;
 - (ii) īstenojošā publiskā iestāde;

³ Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīva 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp.).

⁴ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

- (iii) paredzamais ietaupījums;
- (iv) nodokļu pasākuma ilgums; un
- (v) aprēķināšanas metodoloģija, tostarp, kādi cenu elastīgumi tiek izmantoti un kā tie ir noteikti.";

2. VII pielikumu groza šādi:

- (a) nosaukumu aizstāj ar šādu:

"Minimālās prasības attiecībā uz rēķiniem un gāzes faktiskajā patēriņā balstīta rēķinu informācija";

- (b) iekļauj šādu VIIa pielikumu:

"VIIa pielikums

Minimālās prasības attiecībā uz rēķiniem un siltumapgādes, dzesēšanas un karstā ūdens faktiskajā patēriņā balstīta patēriņa informācija

1. Faktiskajā patēriņā balstīti rēķini

Lai ļautu galalietotājiem pielāgot savu enerģijas patēriņu, rēķini tiek sagatavoti vismaz reizi gadā, balstoties uz faktisko patēriņu.

2. Rēķinu vai patēriņa informācijas sniegšanas biežums

No [ierakstīt stāšanās spēkā datumu], ja ir uzstādīti attālināti nolasāmi skaitītāji vai siltummaksas sadalītāji, faktiskajā patēriņā balstītus rēķinus vai patēriņa informāciju dara pieejamu vismaz reizi ceturksnī pēc pieprasījuma vai gadījumā, ja galapatērētāji ir izvēlējušies saņemt elektroniskus rēķinus, vai citos gadījumos – divas reizes gadā.

No 2022. gada 1. janvāra, ja ir uzstādīti attālināti nolasāmi skaitītāji vai siltummaksas sadalītāji, rēķinus vai patēriņa informāciju dara pieejamu vismaz reizi mēnesī. Siltumapgādi un dzesēšanu no šīs prasības izpildes drīkst atbrīvot laikā, kas nav siltumapgādes/dzesēšanas sezona.

3. Informācijas minimums faktiskajā patēriņā balstītā rēķinā

Dalībvalstis nodrošina, lai galalietotājiem skaidrā un saprotamā veidā rēķinos vai līdz ar tiem būtu pieejama šāda informācija:

- (a) pašreizējās faktiskās cenas un enerģijas faktiskais patēriņš;
- (b) informācija par izmantoto kurināmo sadalījumu, tostarp galalietotājiem ar centralizētu siltumapgādi vai centralizētu aukstumapgādi;
- (c) galalietotāja pašreizējā siltumapgādes un dzesēšanas enerģijas patēriņa salīdzinājums grafiskā veidā ar patēriņu tajā pašā laikposmā iepriekšējā gadā, ar klimatisko apstākļu korekciju;
- (d) informācija saziņai ar galalietotāju organizācijām, enerģētikas aģentūrām vai līdzīgām struktūrām, tostarp tīmekļa vietņu adreses, kur var iegūt informāciju par pieejamajiem energoefektivitātes uzlabošanas pasākumiem, salīdzinošus datus par galalietotāju profiliem un objektīvas enerģiju patērējošo iekārtu tehniskās specifikācijas.

Turklāt dalībvalstis nodrošina, lai galalietotājam skaidrā un saprotamā veidā rēķinos, līdz ar tiem vai līdztekus tiem būtu pieejami salīdzinājumi ar tādas pašas lietotāju kategorijas vidējo normalizēto vai etalona galalietotāju."